

KLIMATY

Nr 226 / 23 czerwca 2013 ISSN 2080-0010

XII Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Za 12,10-11

Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleją Ducha pobożności. Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym. W owym dniu będzie wielki płacz w Jeruzalem, podobny do płaczu w Hadad-Rimmon na równinie Megiddo.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 63,2-6.8-9

REFREN:

Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Boże, Ty Boże mój, szukam Ciebie
i pragnie Ciebie moja dusza.

Ciało moje tęskni za Tobą,
jak ziemia zeschła i łaknąca wody.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni,
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska cenniejsza od życia,
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe moje życie
i wzniosę ręce w imię Twoje.

Moja dusza syci się obficie,
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Bo stałeś się dla mnie pomocą
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:
do Ciebie Ignie moja dusza,
prawica Twoja mnie wspiera.

DRUGIE CZYTANIE

Ga 3,26-29

Wszyscy bowiem dzięki wierze jesteście synami Bożymi w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa.

Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie.

Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą dziedzicami.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Łk 9,23

Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.

EWANGELIA

Łk 9,18-24

Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: Za kogo uważają Mnie tłumy?

Oni odpowiedzieli: Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał.

Zapytał ich: A wy za kogo Mnie uważacie? Piotr odpowiedział: Za Mesjasza Bożego.

Wtedy surowo im przykazał i napomniął ich, żeby nikomu o tym nie mówili. I dodał: Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; będzie zabity, a trzeciego dnia zmartwychwstanie.

Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

W dzisiejszych czasach nikt poważny nie kwestionuje już istnienia Jezusa z Nazaretu. Nawet źródła niechrześcijańskie potwierdzają, że ktoś taki żył na świecie. I to jest poziom wiedzy.

Pytanie z poziomu wiary dotyczy prawdy, czy Jezus z Nazaretu jest dla mnie Chrystusem, czyli – tłumacząc z języka greckiego na język hebrajski – Mesjaszem. Bo chrześcijanin to człowiek, który przyjął Pana Jezusa za swojego Pana i Zbawiciela.

Jeśli tak uczyniliśmy, to wówczas Ewangelia powinna stać się programem naszego działania, postępowania. Gdy z Bożą pomocą będziemy przemieniali nasze życie i „przyobleczemy się w Chrystusa”, i będziemy naśladować Pana, staniemy się Mu prawdziwie bliscy.

Św. Tomasz a Kempis napisał w książce pt.: „O naśladowaniu Chrystusa”: „Wielu idzie za Chrystusem do momentu łamania chleba, lecz niewiele pozostaje do kielicha gorzkości”. Tymczasem nie ma chrześcijaństwa bez krzyża, tak jak nie ma Chrystusa bez krzyża.

*Trójca Przenajświętsza,
El Greco, 1578,
Muzeum del Prado, Madryt*

„Wziąć krzyż i naśladować Jezusa” oznacza umierać dla siebie, dla swojego egoizmu i pychy. Oznacza stawać się wolnym od grzechu i mocnym w Chrystusie, żeby On był mocą w nas.

ks. dr Michał Dubicki

W 70. rocznicę

AKCJA „WILANÓW”

W miesiąc po wpadce na Kępie Zawadowskiej dowódcy z Armii Krajowej, odpowiedzialni za szkolenie młodych żołnierzy, niepomni na poprzednie tragiczne wydarzenia, zorganizowali kolejne ćwiczenia w rejonie Kępy Latoszkowej – w miejscu, gdzie mieszkali osadnicy niemieccy, wrogo nastawieni do wszystkiego, co polskie.

W niedzielne przedpołudnie, 9 maja 1943 r., około 50 żołnierzy podziemia, podzielonych na kilka oddziałów, rozpoczęło ćwiczenia na południe od Wilanowa. Główne miejsce koncentracji całej grupy stanowił kościół św. Elżbiety w Powsinie, gdzie na jedną z Mszy św. przybyli – kolejką wilanowską – młodzi konspiratorzy, by potem odbyć szkolenie wojskowe.

Jedna z drużyn, w składzie: dowódca – kpr. pchor. Kazimierz Grott „Sęp”, podchorążowie – Jerzy Wieczorkowski, Witold Chmielewski, bracia Stanisław i Tadeusz Kuliński oraz dwie łączniczki – Jadwiga Budna i Olena Chrzanowska, dostała od por. Zbigniewa Ziemińskiego rozkaz zorganizowania zasadki na drodze prowadzącej z Powsina w kierunku Wisły. Patrol, podobnie jak przed miesiącem łącznościowcy, praktycznie był nieuzbrojony, posiadał jedynie stary pistolet i jeden granat.

Na miejsce zasadki wybrał zarośla pomiędzy wsiami Latoszek i Kępa Latoszkowa. Już po krótkim czasie został jednak zauważony przez mieszkającego w pobliżu polskiego renegata – S. Sz., który powiadomił swoich niemieckich sąsiadów o podejrzanych osobach, zaczajonych w zaroślach. Niemcy zaś, uzbrojony się, otoczyli ćwiczącą grupę i wezwali ją do poddania się.

Na widok wrogo nastawionych volksdeutschy Wieczorkowski odbezpieczył granat i rzucił w stronę atakujących, równocześnie dostał śmiertelny postrzał w brzuch od Augusta Borucha*. Dowódca „Sęp” rozkazał wycofać się.

Obie łączniczki ukryły się w zabudowaniach gospodarczych Mikołaja Kazubskiego, który swoją odwagą, godną polskiego patrioty, uratował im życie. Kazimierz Grott znalazł natomiast schronienie, przed goniącymi go Niemcami i polskimi zdrajcami, w gospodarstwie innego polskiego patrioty – Szczepana Kłosa.

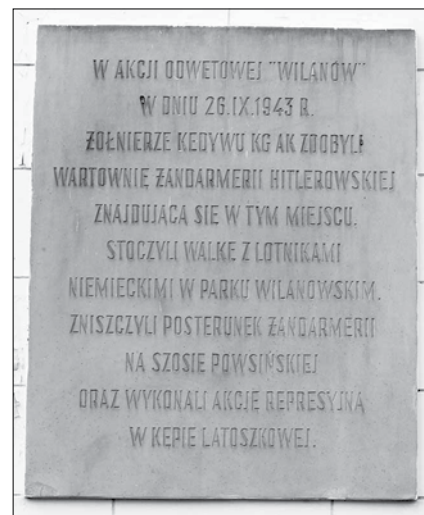
Gdy niebezpieczeństwo minęło, dowódca wyszedł z ukrycia i szybko pobiegł w kierunku Powsina, by powiadomić pozostałych o tym, co się stało pod Kępą Latoszkową. Niemcy go nie zauważyli, z okrzykami na ustach: „Trzymajcie bandytów”, wspomagani przez polskiego odszczepieńca – J. W., rzucili się natomiast w pogoń za pozostałymi trzema partyzantami, którzy przez pola uciekali w stronę Powsinka. Starsi wiekiem Niemcy nie zdolali złapać młodych konspiratorów, wyręczył ich wspomniany zdrajca, który dogonił uciekinierów na rowerze, półtora kilometra od miejsca potyczki. Bracia Kulińscy przekonywali go, że nie są bandytami, tylko żołnierzami Polskiego Państwa Podziemnego. W zamian za uwolnienie ofiarowali mu złoty sygnet. W. sygnet wziął, ale i tak doprowadził

zatrzymanych do żandarmerii, którzy – po wiadomości przez kolonistów – przybyli na miejsce zajścia do Kępy Latoszkowej.

Po pewnym czasie żandarmi i koloniści rozstrzelali aresztowanych żołnierzy, w miejscu, gdzie zginął wcześniej pchor. Jerzy Wieczorkowski. Przed egzekucją jeden z braci Kulińskich powiedział do kolonistów: „Pamiętajcie, że nasz komendant nas pomści”.

Wkrótce po tej zbrodni zapadła decyzja, że Polskie Państwo Podziemne nie może pozostawić tej sprawy bez wymierzenia kary wszystkim winnym śmierci żołnierzy podziemia. Kierownictwo Walki Podziemnej wydało wyrok: zniszczyć zdradziecką wieś. Przestroga Kulińskiego, skierowana do kolaborantów i volksdeutschy, zaczęła się materializować. Wywiad AK ustalił szczegóły tragicznego zajścia i dostarczył dane mające umożliwić przeprowadzenie akcji odwetowej na Kępie Latoszkowej. Ustalono również winnych śmierci żołnierzy AK, wydając na nich taki sam wyrok. Byli to polscy renegaci: S. Sz., J. W. i jego bracia oraz koloniści – volksdeutsche: August Boruch, Karol Boruch, Piotr Jops i inni.

Termin akcji „Wilanów” ustalono na 26 września 1943 r. Składała się ona z trzech zsynchronizowanych ze sobą ataków osłonowo-odciążających na obiekty policyjno-wojskowe w samym Wilanowie i czwartego – właściwego, w którym chodziło o wymierzenie kary mieszkańcom Kępy Latoszkowej. Pierwszym z obiektów stanowiących cel ataków był, znajdujący się naprzeciwko wilanowskiego kościoła, posterunek policji granatowej i żandarmerii, mieszczący się w południowej części budynku, którego pozostałą powierzchnię zajmowało mieszkanie państwa Szkudelskich i prowadzona przez nich restauracja (budynek użytkowany dzisiaj przez restauracje: „Wilanów” i „Złoty Król”). Drugim – tzw. „strefa” na drodze w kierunku Powsina (obecnie ul. Przyczółkowa), pomiędzy dzisiejszymi ul. Klimczaka i al. Wilanowską. Trzecim – kordegarda znajdująca się po prawej stronie od głównego wejścia do pałacu wilanowskiego, gdzie stacjonowali niemieccy żołnierze z formacji przeciwlotniczej, zwani „lotnikami”. Czwartym – wieś Kępa Latoszkowa, której mieszkańcy mieli odczuć rękę Polski karzącej za zbrodnie wobec polskich żołnierzy i miejscowej ludności, dokonane w 1940 r. oraz w kwietniu i maju 1943 r. Dowódcą akcji został harcmistrz – ppor. Mirosław Cieplak „Giewont”. Na miejsce koncentracji wyznaczono wilanowski cmentarz, na który późnym wieczorem, tuż przed godziną policyjną, przybywali żołnierze szykujący się do udziału w walce. By dostać się na cmentarz, musieli podać hasło: „Kto idzie?” – „Do Jana!” – „To tu”.

Tablica w ścianie budynku restauracji „Wilanów”

Już od godziny 8.00 rano na terenie Warszawy odbywały się odprawy wojskowe, podczas których dowódcy poszczególnych oddziałów omawiali plan akcji. Z magazynów broni pobierano pistolety, karabiny i granaty oraz środki opatrunkowe i inne, potrzebne w walce. Następnie – tramwajem i kolejką wilanowską – przetransportowano je na miejsce zbiórki. Trzeba pamiętać, że w całej akcji uczestniczyło 96 żołnierzy. Liczba broni i sprzętu musiała być zatem znaczna.

Sygnałem do rozpoczęcia natarcia miało być wysadzenie linii telefonicznej, łączącej Wilanów z Warszawą. Niestety, zbyt wczesny wybuch spowodował zaalarmowanie Niemców w momencie, gdy jeszcze nie wszystkie oddziały zajęły pozycje wyjściowe do ataku. Zabrakło zgrania i elementu zaskoczenia. Dzięki determinacji i dobremu wyszkoleniu żołnierzy podziemia wszystkie trzy atakowane przez nich obiekty zostały jednak zdobyte.

Po akcji grupa szturmująca posterunek żandarmerii i „strefę” wycofała się ciężarówką, a po jej uszkodzeniu wozem strażackim, przybyłym ze Skolimowa, w stronę Chylic, gdzie w zakładzie sióstr urszulanek zorganizowano punkt sanitarny. Ciężko rannych przewieziono do domu starców w Górze Kalwarii. Grupa atakująca kordegardę wycofała się przez Sadybę do Warszawy. Pozostała część żołnierzy ewakuowała się z Wilanowa – przez Wisłę barką i łodziami – do Radości, skąd następnego dnia, rano, powrócili kolejką do swoich domów w Warszawie.

Straty polskie wyniosły pięciu zabitych i siedmiu rannych. Według wspomnień mieszkańców Latoszek i Powsina: Tomasza Kłosa (byłego sołtysa Latoszek), Mikołaja Kazubskiego, Kazimierza Urbaniaka, Franciszka Latoszka, Eugeniusza Chodzenia i innych, podczas akcji na terenie Kępy Latoszkowej zostały wykonane wyroki sądów polowych na volksdeutschach: Augustcie Boruchu, Piotrze Jopsie i kilku innych oraz na J. W. i jego dwóch braciach, których żołnierze „Kedywo” wyciągnęli ze sklepu Jana Kłosa „Krecika” na Lisach. Trzeciego z braci W. uratował kolega, który siedział z nim przy innym stoliku i przytrzymał za ramię, gdy ten chciał wstać po zapytaniu żołnierzy, „które to W”. Puszczono z dymem zabudowania renegatów i Niemców. Uszedł natomiast sprawiedliwości S. Sz. – kolaborant, ▶

Z życia naszej archidiecezji

W miniony poniedziałek w Domu Arcybiskupów Warszawskich przy ul. Miodowej 17/19 miało miejsce rozdanie dekretów nowym proboszczom oraz podziękowanie tym księżom proboszczom, którzy w tym roku odchodzą na emeryturę.

Na emeryturę przechodzi siedmiu dotychczasowych proboszczów: ks. Józef Hass z parafii św. Michała Archanioła na Mokotowie, ks. Marek Kiliszek z Łomianek, ks. Mieczysław Mackiewicz z Pawłowic, ks. Józef Maj z warszawskiej parafii św. Katarzyny, ks. Henryk Michalak z Izabelina, ks. Józef Południak z Rembertowa Grójeckiego oraz ks. Roch Walczak z parafii Matki Bożej Fatimskiej w Ursusie. Kilku z nich nadal będzie zamieszkiwało w parafii, w której dotychczas posługiwali. Ks. Marek Kiliszek zamieszka w Kielpinie, w charakterze dyrektora Domu Księży Emerytów. Tam również przeprowadzi się ks. Mieczysław Mackiewicz.

Nominacje na urząd proboszczowski archidiecezji warszawskiej odebrało jedenastu kapłanów. I tak: mokotowską parafię św. Michała Archanioła obejmie ks. Jan Konarski, dotychczasowy rezydent parafii św. Zygmunta w Warszawie; nowym proboszczem w Izabelinie zostanie ks. Stanisław Dębicki, który zakończy pracę w ordynariacie polowym; dotychczasowy wikariusz parafii Wszystkich Świętych w Warszawie – ks. Jarosław Wojcieszki – będzie kierował parafią św. Bartłomieja Apostoła w Pawło-

wicach k. Błonia; ks. Wojciech Tomczyszyn (dotychczas wikariusz parafii Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny) ponownie będzie pracował w parafii Matki Bożej Fatimskiej – tym razem na stanowisku proboszcza, a ks. Piotr Waleńdzik (odwołany z wikariatu parafii św. Józefa Oblubieńca NMP w Pruszkowie) zarządzać będzie parafią Wszystkich Świętych. Obecny proboszcz tej ostatniej parafii – ks. Mirosław Nowak – został mianowany dyrektorem Muzeum Archidiecezji Warszawskiej przy ul. Solec 61 i proboszczem parafii Świętej Trójcy. Zastąpi ks. Włodzimierza Czerwińskiego, który kierował parafią przez ostatnie dwa lata, a teraz odebrał dekret kierujący go w roli proboszcza do parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Sobikowie. Dotychczasowy proboszcz tej parafii – ks. Wojciech Gnidziński – od 14 sierpnia będzie zarządzał parafią św. Katarzyny. Ks. Krzysztof Mindewicz (przed laty wikariusz w naszej parafii) został mianowany proboszczem parafii św. Jana Chrzyciela w Rembertowie Grójeckim, w której dotychczas służył jako wikariusz. W dekanacie kampinoskim pozostanie ks. Kazimierz Gers, przenosząc

się w charakterze proboszcza z Burakowa do Łomianek – do parafii św. Małgorzaty Dziewicy i Męczennicy. Nowym proboszczem parafii bł. Marceliny Darowskiej w Burakowie został ustanowiony z kolei ks. Jerzy Wikieł, który do tej pory pełnił swoją posługę kapłańską w pobliskiej parafii św. Tadeusza Apostoła na Sadybie.

– Troska o zbawienie parafian to za mało. Dziś trzeba się troszczyć o to, by powierzony nam lud stał się ludem ewangelizującym, bo do tego Chrystus potrzebuje Kościoła – podczas uroczystości mówił kard. Kazimierz Nycz. Metropolita warszawski zwrócił szczególną uwagę na współpracę ze świeckimi. Zachęcił nowo mianowanych proboszczów, aby poszukali wśród swoich parafian świeckich ekspertów, którzy pomogą w zarządzaniu parafią.

W naszych codziennych modlitwach nie zapominajmy o kapłanach, pamiętając o tym, co powiedział św. Jan Maria Vianney: „Nie ma złych kapłanów, są tylko tacy, za których wierni za mało się modlą”.

Na podstawie wiadomości internetowych opracował **Maciej Lichota**

► od którego wszystkie nieszczęścia się zaczęły. Jednak AK-owski wywiad robił swoje. Jak wspominali świadkowie tamtych wydarzeń, kilka miesięcy później żołnierze podziemia dostali cynk, że poszukiwany będzie jechał wozem do Warszawy, ukryty pod skrzynkami z warzywami. Wóz zatrzymano w Wilanowie, wyciągnięto z niego zbiega i na miejscu wymierzono mu karę śmierci. Polska, chociaż znajdowała się pod okupacją, potrafiła karać zdrajców. Pamiętajmy również o tym, że koloniści, choć pochodzenia niemieckiego, byli obywatelami polskimi.

Obelisk na Kępie Latoszkowej

Tak więc żołnierze z batalionu „Zośka” i oddziału „Kedywu” – „Osjan” podczas akcji „Wilanów” pomścili nie tylko członków kompanii C-25 pułku „Baszta” i swoich kolegów z oddziału łączności III baonu 7. pułku piechoty AK „Garłuch”, ale także okolicznych rolników: Władysława Karasia, Jana Karasia, Józefa Bogdana, Stanisława Bogdana, Władysława Latoszka z Kabat, Szczepana Kłosa z Powsina i Józefa Michalczyka z Bielawy, zamieszanych wiosną 1940 r. w akcję nielegalnego stemplowania koni, jakoby niezdolnych do „służby” w niemieckiej armii. Po ujawnieniu sprawy (powszechnie mówiono wówczas o donosie) Niemcy (szczególnie aktywny był Fryderyk – Fryc Boruch), przy aktywnej pomocy kolonistów z Kępy Latoszkowej, aresztowali podejrzanych, bijąc ich brutalnie. Jeden z aresztowanych, Józef Bogdan, tak po latach wspominał tamte wydarzenia: „Na podwórku u Jopsa Niemcy tak nas bili, że trzy razy traciłem przytomność i cucili mnie kubłem zimnej wody. Gdy już przestali bić, zaprowadzili mnie i Karasia do pobliskiego zagajnika. Głośno wrzeszcząc, kazali nam uklęknąć i odmawiać pacierz. W pewnej chwili usłyszałem strzał, ale bałem się spojrzeć w bok. Zaraz potem huknął drugi strzał i teraz byłem pewien, że kolejny będzie już na pewno we mnie. Gdy byłem przygotowany na śmierć, stało się inaczej. Okazało

się, że chcieli nas przestraszyć, i po chwili kazali wstać, i zaprowadzili do pobliskiej piwnicy, gdzie nas zamknęli”. Po okrutnym śledztwie wszystkich wywieziono do niemieckiego obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, skąd udało się wrócić tylko dwóm: Józefowi Bogdanowi i Władysławowi Karasiowi.

Tamte wydarzenia, od których minęło już 70 lat, upamiętniają: skromna tablica wmurowana w ścianę budynku mieszczącego restaurację „Wilanów”, obelisk z motywem krzyża, stojący na miejscu zbrodni dokonanej na polskich żołnierzach na Kępie Latoszkowej, oraz tablica na cmentarzu Powstańców Warszawy w Powsinie.

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI!

Krzysztof Kanabus

* – bracia: August, Karol i Fryderyk Boru zwanymi powszechnie przez okolicznych mieszkańców Boruchami.

Na podstawie:

Jacek Latoszek - „Więźniowie obozu Auschwitz z naszej parafii”
Aleksander Kamiński - „Zośka i Parasol”
Krzysztof Głuchowski - „Śladami pradziadów”
Juliusz Deczkowski - „W 25. rocznicę akcji Wilanów”

Spotkanie na Stadionie Narodowym

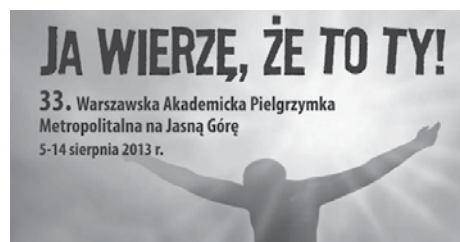
Pod patronatem archidiecezji warszawskiej 6 lipca, na Stadionie Narodowym w Warszawie, odbędzie się całodzienne spotkanie ewangelizacyjne, które będzie przebiegać pod hasłem: „Jezus zbawia, każdy, kto w Niego wierzy, na pewno nie zostanie zawiedziony”. Będzie to dla każdego z nas okazja do dawania świadectwa swej wiary.

Słowo Boże wygłosi ks. John Baptist Bashora, kapłan z katolickiej diecezji Mbarara w Ugandzie. Wielokrotnie gościł on już w naszym kraju, prowadząc rekolekcje z posługą uzdrowienia. W Rzymie ukończył studia z zakresu teologii duchowości i psychologii. Na co dzień pracuje w kurii biskupiej swojej diecezji, pełni też funkcję diecezjalnego koordynatora Odnowy Charyzmatycznej oraz zajmuje się tysiącami ugandyjskich sierot. Jego wiara w żywą i realną obecność Jezusa, również w naszych sercach, przyciąga do niego ludzi szukających

Boga. Służy swoim kapłaństwem i doświadczeniem, głosi nauki ewangelizacyjne w wielu krajach świata.

W programie spotkania na Stadionie Narodowym znajdują się: modlitwa różańcowa, trzy konferencje, wspólne uwielbienie Jezusa, Msza św. pod przewodnictwem bp. Marka Solarczyka i adoracja Najświętszego Sakramentu z modlitwą o uzdrowienie.

Wszelkie informacje oraz zapisy na spotkanie dostępne są na stronie: www.jezusnastadionie.pl.

Warszawskie pielgrzymki na Jasną Górę

Trwają przygotowania do **Warszawskiej Akademickiej Pielgrzymki Metropolitalnej na Jasną Górę**, która odbędzie się od 5 do 14 sierpnia br. pod hasłem: „Ja wierzę, że to Ty”.

Obowiązkowe zapisy pielgrzymów zostaną przeprowadzone między 1 i 4 sierpnia, w godz. 9.00-19.30, w krągankach akademickiego kościoła św. Anny w Warszawie. Koszt zapisu to 75 zł.

Bagażę będzie można zdać 4 sierpnia, od godz. 17.00, i 5 sierpnia, przed 5.30 rano.

Inne pielgrzymki na Jasną Górę: Warszawska Pieszka Pielgrzymka Akademicka Grup „17”, 302. Warszawska Pieszka Pielgrzymka na Jasną Górę, 30. Pieszka Praska Pielgrzymka Rodzin Totus Tuus, Praska Pielgrzymka Pieszka, 22. Pieszka Pielgrzymka Niepełnosprawnych, pielgrzymka rolkowa, 8. Ogólnopolska Pielgrzymka Rowerowa.

Opieka nad 6-latkami w wakacje

Opieka dla dzieci uczęszczających do oddziałów przedszkolnych w wilanowskich szkołach podstawowych zostanie zorganizowana w okresie wakacyjnym, tj. od 1 lipca do 30 sierpnia, w dwóch szkołach podstawowych: w Szkole Podstawowej nr 261 im. Stanisława Kostki Potockiego (ul. Wiertnicza 26) – w godz. 8.00-16.00 – oraz w Szkole Podstawowej nr 300 im. Wandy Rutkiewicz (ul. Gubinowska 28/30) – również w godz. 8.00-16.00.

HISTORIA PAPIESTWA

Opracował **Jerzy Kruszewski**

cz. **31**

63. Pelagiusz II (26 XI 579 – 7 II 590)

Syn Unigilda. Jako zromanizowany Got, czyli syn Gota urodzony w Rzymie, był po Bonifacym II kolejnym papieżem o korzeniach germańskich.

Wybrano go na ten urząd w sierpniu 579 r., po śmierci Benedykta I, w czasie oblężenia Wiecznego Miasta przez Longobardów. A ponieważ zagrożenie longobardzkie przybierało na sile, został konsekrowany zaraz po wyborze, bez zatwierdzenia cesarskiego, które obowiązywało od czasu podboju Italii przez Bizancjum. Wysłał więc natychmiast do Konstantynopola diakona Grzegorza, który później miał zostać jego następcą, aby ten wyjaśnił cesarzowi przyczynę tak pospiesznej konsekracji i wyjednał u niego pomoc militarną dla Rzymu.

Cesarz Tyberiusz I Konstantyn był jednak zaangażowany w walkę z Persami o Armenię i dlatego dał odpowiedź odmowną. Radził jednak podjąć próbę przekupienia wodza Longobardów oraz zwrócić się o pomoc do władcy Franków.

Pelagiusz II wiedział już, że nie może liczyć ani na cesarza bizantyjskiego, ani na Smaragdusa, cesarskiego egzarchę (zarządcę prowincji) z Rawenny. W październiku 580 r. podjął więc starania za pośrednictwem Aunariusza, biskupa Auxerre, o wyjednanie pomocy i stałej opieki nad Italią oraz Rzymem od króla Franków. Niestety, były to zabiegi bezowocne. Po kilku latach napisał do Grzegorza, aby ten ponowił prośbę o cesarskie wsparcie, ale wkrótce – w 585 r. – egzarcha Smaragdus podpisał z Longobardami zawieszenie broni.

Cesarz zatwierdził elekcję Ojca Świętego dopiero 26 listopada 579 r.

W tym okresie toczył się spór o tytuł „patriarchy ekumenicznego”, którym od VI w. posługiwali się patriarchowie Konstantynopola. Papież uważał, że nazywając się tak, narusza się supremację papieską i w 587 r. odmówił prawa do posługiwania się tym tytułem patriarsze Janowi IV „Postnikowi”. Wezwał Grzegorza, który był już apokryfariuszem (nuncjuszem papieskim) w Konstantynopolu, do zerwania jedności z patriarchą, dopóki ten nie zrezygnuje z tytułu.

W czasach, gdy Longobardowie usiłowali podbić Italię, w Hiszpanii trwały rządy fanatycznych Wizygotów, którzy byli arianami. W trakcie pontyfikatu Pelagiusza II, po kilkudziesięciu latach zamieszek i prześladowań religijnych, na tronie w Toledo zasiadł Rekkared, syn Leowigilda. W maju 589 r. zorganizował on publiczną dysputę (spór) religijną – III synod tolekański, który zakończył się przyjęciem wiary rzymskiej przez króla i jego małżonkę oraz wielu biskupów arikańskich. Można powiedzieć, że tak narodziła się katolicka Hiszpania.

Pelagiusz II powiększył prezbiterium bazyliki św. Piotra, dzięki czemu dokładnie nad grobem pierwszego papieża został usytuowany główny ołtarz. Zrekonstruował i rozbudował bazylikę św. Wawrzyńca za Murami. W latach jego panowania powstał prawdopodobnie klasztor św. Pankracego.

Zmarł w Rzymie, jako ofiara zarazy wywołanej wylewem Tybru. Pochowano go w portyku bazyliki św. Piotra.

Ów wylew z listopada 589 r., spowodowany zniszczeniem przez najeźdźców akweduktów, doprowadził z kolei do zniszczenia znacznej części rzymskich katakumb.

Cdn.

SALONIK WILANOWSKI

W czerwcu zapraszamy
do dzwonnicy na
wystawę pasteli, zatytułowaną:
„Moje klimaty - anioły, dzieci,
pejzaże i kwiaty”

MAŁGORZATY KĘPKI „MAGRITTY”

Artystka urodziła się w 1952 r.
W 1981 r. ukończyła studia na Wydziale
Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego.
Maluje od 1982 r. Jej prace znajdują
się w kolekcjach prywatnych w Polsce,
Wielkiej Brytanii, Francji, Holandii, Au-
stirii, USA, Kanadzie i Japonii.

oraz witraże i malarstwo na szkle KATARZYNY VELINOV

Artystka urodziła się w 1972 r., w Lublinie.
W latach 1987-1992 uczęszczała do Pań-
stwowego Liceum Sztuk Plastycznych im.
C. K. Norwida w Lublinie, na kierunku form
użytkowych, ze specjalizacją: tkanina ar-
tystyczna. W 1994 r. rozpoczęła naukę na
Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii
Curie-Skłodowskiej w Lublinie, w pracowni
malarstwa.

Jeszcze w okresie studiów swoją pracę ar-
tystyczną związała z Kazimierzem Dolnym
nad Wisłą. Motywy tego miasteczka często
pojawiają się w jej twórczości.

Jest członkiem Polskiego Związku Artystów
Plastyków w Warszawie, współtwórcą Kazi-
mierskiej Konfraterni Sztuki.

Jej prace znajdują się w zbiorach pry-
watnych w wielu krajach świata. Pracuje
w trzech technikach: malarstwo olejne, wi-
traż i malarstwo na szkle.

Stworzyła nowe oblicze witrażu, jako ob-
razu, który za pomocą barwnych plam
wypełnionych światłem oddaje piękno ota-
czającego świata, zarówno tego realnego,
jak i powstającego w wyobraźni artystki
czy w marzeniach. Nie jest to już witraż zam-
knięty w przeszkleńiu okiennym, ale witraż
– obraz, nie do końca transparentny. Witraż,
który światło skupia w sobie.

KĄCIK DLA DZIECI

Opracował: Maciej Lichota

ZADANIE: Rozwiąż testy.

Test 1

1. Symbolem św. Łukasza, Ewangelisty, jest:

- a) lew
- b) byk
- c) orzeł
- d) człowiek (anioł)

2. Święto św. Łukasza, Ewange- listy, przypada:

- a) 25 kwietnia
- b) 21 września
- c) 18 października
- d) 21 listopada

3. Św. Mateusz z zawodu był:

- a) rybakiem
- b) stolarzem
- c) cieślą
- d) lekarzem

Test 2

1. Symbolem św. Jana, Ewangelisty, jest:

- a) lew
- b) byk
- c) orzeł
- d) człowiek (anioł)

2. Święto św. Jana, Ewangelisty, prypada:

- a) 25 kwietnia
- b) 21 września
- c) 18 października
- d) 24 listopada

3. Św. Jan oprócz Ewangelii napisał także:

- a) Dzieje Apostolskie
- b) Apokalipsę
- c) Księgę Wyjście
- d) Księgę Kapłańską

4. Czy św. Łukasz należy do grona Dwunastu Apostołów?

- a) tak
- b) tak, ale został wybrany na
miejsce Judasza
- c) nie
- d) do tej pory nie mamy dosta-
tecznych informacji, aby to
stwierdzić

5. Oceń prawdziwość zdań.

I. Św. Łukasz napisał również Dzieje
Apostolskie.

II. Św. Łukasz jest patronem Hiszpanii.

- a) prawda/fałsz
- b) fałsz/fałsz
- c) fałsz/prawda
- d) prawda/prawda

4. Czy św. Jan należy do grona Dwunastu Apostołów?

- a) tak
- b) tak, ale został wybrany na
miejsce Judasza
- c) nie
- d) do tej pory nie mamy
dostatecznych informacji,
aby to stwierdzić

5. Oceń prawdziwość zdań.

I. Św. Jan to młodszy brat Jakuba
Starszego (Apostoła).

II. Św. Jan jest patronem Albanii.

- a) prawda/fałsz
- b) fałsz/fałsz
- c) fałsz/prawda
- d) prawda/prawda

(na podstawie: www.brewiarz.pl i www.opoka.org.pl)

XII Niedziela Zwykła – 23 czerwca 2013 r.

1. Nabożeństwo czerwcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy się modlić za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. W poniedziałek, 24 czerwca – o godz. 18.30 – nabożeństwo czerwcowe zostanie odprawione przy krzyżu na Powsinku, nad jeziorkiem. Po nabożeństwie zapraszamy całe rodziny na ognisko i kiełbaski. Centrum Kultury Wilanów zapewni dobrą zabawę.
3. Msza św. na zakończenie roku szkolnego zostanie odprawiona dla wszystkich szkół we wtorek, 25 czerwca, o godz. 10.00.
4. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
  - w poniedziałek, 24 czerwca – uroczystość narodzenia św. Jana Chrzciciela;
  - w piątek, 28 czerwca – wspomnienie św. Ireneusza, biskupa i męczennika;
  - w sobotę, 29 czerwca – uroczystość świętych Apostołów: Piotra i Pawła.
5. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
  - Jarosław Urbaniak, kawaler z parafii tutejszej, i Marcelina Skowera, panna z parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Kraśniku – zapowiedź II;
  - Maciej Jan Mrożewski, kawaler z parafii pw. św. Kamila w Berlinie, i Justyna Julia Czepułkowska, panna z parafii tutejszej – zapowiedź II;
  - Marcin Woźniak, kawaler z parafii pw. Narodzenia NMP w Komorowie, i Olga Stępniewska, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I;
  - Krzysztof Silski, kawaler z parafii pw. bł. Michała Kozala w Pruszczu Gdańskim, i Anna Maria Bors, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 9.06.2013 do 11.08.2013

**Aby wierzący potrafili rozpoznawać w Eucharystii żywą obecność Chrystusa, który im towarzyszy w życiu codziennym.
"Szczęść Boże"**

Spotkanie Boga Żywego

**„ (...) Niech nas ogarnie
łaska Panie Twa,
Duch Twój Święty
niech dotknie nas... ”**

W piątek, 28 czerwca, zapraszamy na **MODLITWĘ UWIELBIENIA** słowem i śpiewem.

Rozpoczniemy ją o **godz. 19.00**, w sali nad Galerią (w dzwonnicy).

Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy!

Parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym „EFFATHA”
wraz z ks. Dariuszem Kuczyńskim

Zapraszamy do księgareni parafialnej

EFFATHY

która mieści się w prawym przedsiönku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- i inne dewocjonalia.

Księgarenka przyjmuje zamówienia na Katechizm Kościoła Katolickiego oraz na inne książki.

- Wydawca

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(telefon czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji:** klimaty@parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

Zeskanuj kod QR i czytaj „Klimaty” w smartfonie lub na tablecie.